

2020 m. rugpjūčio 12 d. Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje EL, TP / Caixabank SA

(Byla C-385/20)

(2020/C 423/32)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: EL, TP

Atsakovas: Caixabank SA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2019 m. spalio 1 d. sprendime pateikiamas teisminis Ispanijos Civilinio proceso kodekso (toliau – LEC) 251 straipsnio, 394 straipsnio 3 dalies ir 411 straipsnio aiškinimas, pagal kurį ginčo suma prilyginama su byla susijusiems ekonominiams interesams ir dėl to prašymo atlyginti honorarus, kuriuos vartotojas sumokėjo savo advokatui, suma sumažinama, pagrindu laikant fiksuotą sumą (18 000 EUR), teisės aktuose nustatytą tik sumos, kurios negalima įvertinti, bet ne tos, kuri nenustatyta, atveju prieštarauja [Direktyvos 93/13⁽¹⁾] 6 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai, nes, pirma, dėl to neįmanoma atkurti faktinės ir teisinės situacijos, kurioje būtų vartotojas, jei minėta sąlyga neegzistuotų – nepaisant to, kad ši sąlyga jo naudai teismine tvarka pripažinta negaliojančia, ir, antra, nepanaikinamas nepagrįstas procesinis reikalavimas, susijęs su išlaidų apribojimu, kai toks panaikinimas vartotojui užtikrintų tinkamiausias ir veiksmingiausias priemones teisėtai naudotis savo teisėmis?
2. Ar LEC 394 straipsnio 3 dalis pati savaime prieštarauja [Direktyvos 93/13] 6 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai ir dėl jos tampa neįmanoma arba pernelyg sudėtinga teismine tvarka naudotis pagal šią direktyvą vartotojams suteikiamomis teisėmis, nes toje nuostatoje vartotojams nustatomas apribojimas, pagal kurį jie turi padengti dalį savo bylinėjimosi išlaidų, taip pat neįmanoma atkurti vartotojo faktinės ir teisinės situacijos, kurioje jis būtų, jei minėta sąlyga neegzistuotų – nepaisant to, kad ši sąlyga teismine tvarka buvo jo naudai pripažinta negaliojančia, ir nepanaikinamas nepagrįstas procesinis reikalavimas, susijęs su išlaidų apribojimu, kai toks panaikinimas vartotojui užtikrintų tinkamiausias ir veiksmingiausias priemones teisėtai naudotis savo teisėmis?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2020 m. rugpjūčio 14 d. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje CJ / Tesorería General de la Seguridad Social

(Byla C-389/20)

(2020/C 423/33)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: CJ

Atsakovas: Tesorería General de la Seguridad Social

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1978 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 79/7/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo nuoseklaus įgyvendinimo socialinės apsaugos srityje ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalis dėl vienodo požiūrio, pagal kurią draudžiama bet kokia diskriminacija dėl lyties, tiesioginė ar netiesioginė, susijusi su išpareigojimu mokėti socialinio draudimo įmokas, ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo ⁽²⁾ 5 straipsnio b punktas, kuriame nustatytas toks pat draudimas tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti dėl lyties, kiek tai susiję su socialinės apsaugos sistemų aprėpties ir sąlygų, kuriomis įgyjama teisė jomis naudotis, taip pat su pareiga mokėti įmokas bei įmokų dydžio apskaičiavimu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai *Ley General de la Seguridad Social* (Bendrasis socialinės apsaugos įstatymas, toliau – LGSS) 251 straipsnio d punktas? [Jame numatyta: „d) specialios namų ūkio darbuotojų sistemos apsauginė priemonė neapima apsaugos nuo nedarbo“]
2. Jei atsakymas į pirmesnį klausimą būtų teigiamas, ar minėta teisės nuostata pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB 9 straipsnio 1 dalies e ir (arba) k punkto nuostatas turi būti laikoma draudžiamos diskriminacijos pavyzdžiu, nes nagrinėjama nuostata, t. y. LGSS 251 straipsnio d punktas, beveik išimtinai taikomas moterims?

⁽¹⁾ OL L 6, 1979, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 215.

⁽²⁾ OL L 204, 2006, p. 23.

**2020 m. rugpjūčio 12 d. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie (Lenkija) pateiktas
prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Europos cheminių medžiagų agentūra / Miejskie
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej**

(Byla C-392/20)

(2020/C 423/34)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas vykdomojo įrašo procedūroje: Europos cheminių medžiagų agentūra

Skolininkas, teikiantis skundą dėl teismo referento sprendimo: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 299 straipsnis turi būti suprantamas taip, kad jis turi būti taikomas išimtinai Tarybos, Komisijos ar Europos Centrinio Banko sprendimams, ar taip pat gali būti taikomas Europos cheminių medžiagų agentūros sprendimams dėl papildomo administravimo mokesčio skyrimo?
2. Ar SESV 299 straipsnio formuluotė, pagal kurią vykdomąjį raštą [įrašą] neatliekant jokių formalumų, tik patikrinus sprendimo autentiškumą, prie sprendimo prideda nacionalinė institucija, turi būti suprantama taip, kad nacionalinis teismas, sprenddamas dėl vykdomojo įrašo padarymo ir taikydamas nacionalines civilinio proceso nuostatas, neturi teisės patikrinti, ar suėjo vykdomajame dokumente nustatyto reikalavimo senaties terminas?